

Suuren paaston valmistusviikot. Tuhlaajapojan sunnuntain jälkeisen viikon lauantai.

Päivän epistola

(1. Kor. 10: 23 – 28)

”Veljet, kaikki on luvallista” - Mutta kaikki ei ole hyödyksi. ”Kaikki on luvallista” - mutta kaikki ei ole rakentavaa. Kenenkään ei pidä etsiä omaa etuaan vaan toisen parasta. Syökää kaikkea, mitä lihakaupoissa on tarjolla, tekemättä kysymyksiä omantunnonsyistä. ”Herran on maa ja kaikki mitä siinä on.” Jos joku, joka ei usko, kutsuu teidät luokseen ja te otatte kutsun vastaan, älkää omantunnonsyistä kyselkö, vaan syökää kaikkea, mitä teille tarjotaan. Mutta jos joku sanoo teille: ”Tämä on uhrilihaa, jättäkää se syömättä hänen vuokseen, omantunnon takia.”

Korinttilaiset olivat ymmärtäneet vapauden sillä tavoin, että ”kaikki on luvallista”. Siitä oli tullut heille ”tunnuslause”. Paavali arvostelee sitä. Vaikka joku asia olisikin mahdollista (tehdä), niin kannattaa miettiä, onko hyvä toimia niin. Erityisesti pitää ottaa huomioon toinen ihminen. Minä voin tehdä näin, mutta miten se vaikuttaa toiseen? Meidän tulee toimia niin, että se on toisen ihmisen hyväksi.

Olemme jälleen tekemisissä epäjumalille uhratun lihan kanssa, jota varsinkin suurina juhlina myytiin myös lihakaupoissa. Koska epäjumalia ei ole, niin kyse ei ole oikeasta uhrista, vaan liha on ”vain” lihaa ja sitä voi syödä. Jotta ei tule kenellekään omantunnon tuskia, niin tässä yhteydessä ei tullut tehdä kysymyksiä lihan mahdollisesta alkuperästä uhrieläimenä. Tämä teksti muistuttaa sananpartta: mitä et tiedä ei voi vahingoittaa sinua. ”Herran on maa ja kaikki, mitä siinä on” (Ps. 24: 1) on teksti, jolla juutalaiset katsoivat oikeaksi siunata ruoka, mutta sillä se tarkoittanut mitä tahansa ruokaa.

Kutsu syömään ei-kristityn luo tarkoittaa kutsua yksityisasuntoon. Sielläkään ei tule kysyä ruoan alkuperästä (onko epäjumalille uhrattua). Mutta jos liha paljastuu epäjumalille uhratuksi, on parempi jättää se syömättä, jottei heikompi ihminen rupeaisi epäilemään mitään. Epäjumalille uhratun lihan voi jättää syömättä, ettei omaa omaatuntoa rupea asia vaivaamaan.

Päivän evankeliumi

(Luuk. 21: 8 – 9, 25 – 27, 33 – 36)

"Herra sanoi: "Varokaa, ettei teitä johdeta harhaan. Monet tulevat esiintymään minun nimelläni. He sanovat: "Minä se olen" ja "Aika on tullut." Mutta älkää lähtekö heidän peräänsä. Ja kun kuulette sodista ja levottomuuksista, älkää hätääntykö. Näin täytyy ensin käydä, mutta loppu ei tule vielä silloin." "Auringossa, kuussa ja tähdissä näkyy merkkejä. Meren aallot pauhaavat jylisten, ja maan päällä ovat kansat ahdistuksen ja epätoivon vallassa. Kaikki lamaantuvat pelosta odottaessaan sitä, mikä on kohtaava ihmiskuntaa, sillä taivaiden voimat järkkyvät. Silloin nähdään Ihmisen Pojan tulevan pilven päällä suuressa voimassaan ja kirkkaudessaan. Taivas ja maa katoavat, mutta minun sanani eivät katoa. "Pitäkää varanne, etteivät juopottelu ja päihtymys tai jokapäiväisen elämän huolet turruta teitä, niin että se päivä yllättää teidät niin kuin ansa. Sitä päivää ei välttä yksikään, joka maan päällä elää. Pysykää siis alati valveilla ja rukoilkaa itsellenne voimaa, jotta selviäisitte kaikesta siitä, mikä on tapahtuva, ja kestäisitte Ihmisen Pojan edessä."

Tekstimme alku käsittelee niitä asioita, jotka edeltävät lopun aikaa. Kirjoittaessaan tätä tekstiä Luukas oli jo tietoinen Jerusalemin temppelin tuhosta. Opetuslasten ei tule sekoittaa keskenään temppelin tuhoa ja Jeesuksen toista tulemistä. Toinen tuleminen tapahtuu myöhemmin. Hän varoittaa vääristä messiaista.

Luukas tuo esille pahan aikaansaamat asiat (sodat) ja luontoon kuuluvat asiat (meren pauhu). Mutta voittoisa Ihmisen Poika hallitsee ne. Tämän tekstiosuuden taustalla voi olla erilaisia Vanhan testamentin kirjoituksia (Joel: 3: 3 – 4; 2: 10; Jes. 24: 19; 13: 10; 34: 4; Ps. 65: 8; 46: 4; 89: 10; Sef. 1: 15). Ihmisen Pojan tuleminen on profeetta Danielilta (Dan 7: 13 – 14). Hänen tulemisensa näkevät kaikki, niin uskovat kuin ne, jotka eivät usko.

"Minun sanani eivät katoa" voi olla tarkoitettu niille, jotka kuolivat roomalaisten suorittamassa Jerusalemin hävityksessä. He kuulevat Jumalan sanan, joilla on merkitys myös lopun aikana. Tekstin loppuosa on kehotuksia lopun ajalle. Ihmisten huomio ei saa siirtyä pois lopun ajan odotuksesta. Lopun aika tulee yllättäen, siihen on oltava valmistautunut, sen koittaessa ei enää ennätä valmistautua. Valmistautuminen auttaa selviämään tästä koettelemuksesta ja kohtaamaan Ihmisen Pojan. Teksti päättyy kehotukseen pysyä rukouksessa.